



Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

18. Propagandæ per universum &c. Confirmatio & Ampliatio Constitutionis
Pauli PP. III. de Privilegiis Neophytorum quoad bona temporalia, cum aliis
Ordinationibus faciliori Infidelium, ac præsertim ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

& ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 2. Ut autem eadem presentes literæ ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quicquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus, & auctoritate præfatâ similiter decernimus, ut illæ ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon Curie generalis in Monte Citatorio, & in acie Campi Floræ de urbe per aliquem ex Curforibus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde efficere, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent: Utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quàm extra illud ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel offensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XI. Februarii MDCCIV. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D.N. Jesu Christi millesimo septingentesimo quarto, Indictione XII., die verò undecima Februarii, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. anno ejus quarto, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curie Generalis in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Horatium Pierum S. S. D. N. P. P. Curforem.

Pro D. Magistro Curforum Sebastianus Vasellus Curfor.

CONFIRMATIO

XVIII. Et Ampliatio Constitutionis Pauli P.P. III. Privilegiis Neophytorum quoad bona temporalia, cum aliis Ordinationibus pro faciliiori Infidelium, ac præsertim Judæorum conversione.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Propterea à debito providendi, ne Infidelium conversio retardetur.

Propagandæ per universum Terrarum Orbem Christianæ Fidei, cujus illibatam, ac perenne Depositum Romana in primis servat Ecclesia, pro commissi Nobis Apostolici muneris debito jurgiter intendentes, dum in remotissimas quasque partes Evangelii præcones ablegare satagimus, in eam simul curam diligenter incumbimus, ut quicumque disjectis Infidelitatis tenebris ad verum Justitiæ Solem, qui Christus est, agnoscendum, eo adjuvante festinant, nullis, quoad fieri potest humanarum rerum obstaculis impediuntur, sicque ad Catholicæ Ecclesiæ gremium ex omni natione, quæ sub cælo est, cõ frequentior, quò facilior expeditur accessus.

Eapropter decet curam habere de rebus temporalibus eorundem Infidelium.

§. I. Quamvis enim non temporalium rerum commodo, sed æternæ potius hereditatis intuitu ad suscipiendam Christi Fidem Infideles allici oporteat, quin etiam edoceri præcipuam Christiani hominis gloriam in eo maximè sitam esse, ut terrena despiciat, existimetque omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Jesu Christi Domini Nostri; nihilominus rationi congruum, & pia Ma-

tris Ecclesiæ institutis consentaneum arbitramur ita paternam nostram erga eos, qui adhuc in Fide parvuli lacte potius, quàm cibo solido nutriendi sunt, providentiam temperare, ut infirmiores quique à Christianæ Religionis proposito amittendarum facultatum, incurrendæque potius miseræ egestatis horrore non retrahantur: cum potius juxta Canonicas sanctiones, eos, qui ad Fidem veniunt, melioris conditionis esse oporteat post Baptismum, quàm, antequam Fidem susciperent, haberentur, & in illis etiam impleri debeat Christi certa promissio: Querite primum Regnum Dei, & justitiam ejus, & hæc omnia adjiciuntur vobis.

§. 2. Quam quidem ob causam complures Romani Pontifices Prædecessores nostri, pro traditâ sibi divinitus in iis, quæ ad ejusdem Sanctæ Fidei favorem, & propagationem pertinent, Apostolicâ potestate, multa in Neophytorum commodum privilegia concesserunt, aliis quoque additis ordinationibus, quibus & indemnitati ipsorum, & Christianæ Religionis dignitati, & faciliiori simul infidelium conversioni consultum foret; Præcipue verò fel. rec. Paulus PP. III. Apostolicam Constitutionem edidit in hæc verba, videlicet

§. 3. Paulus Papa Tertius. Ad perpetuam rei memoriam. Cupientes Judæos, & alios Infideles quoslibet ad Fidem Catholicam converti, & prætextu bonorum per eos antea possessorum ab eadem Fide non distrahi, motu proprio, & ex certâ nostrâ scientiâ, auctoritate Apostolicâ, tenore præsentium, hæc in posterum valitura Constitutione sancimus, quod cuicumque eorundem Judæorum, & Infidelium, ad dictam Fidem converti volenti, etiam si in patriâ potestate constitutus fuerit, bona sua quæcumque, tam mobilia, quàm immobilia intacta, & illata permaneant. Ita ut etiam filii familias, & in patriâ potestate, ut præfertur, constituti, legitimâ, & quâcumque portione bonorum patrimonialium, aut maternorum eis de jure, seu successione bonorum eis alias debitorum, per eorum parentes fraudari, aut privari non possint, neque debeant; sed eis integrè, etiam si contra voluntatem parentum suorum ad Fidem ipsam conversi fuerint, etiam eorum parentibus viventibus, debeantur.

§. 4. Et si bona ipsa ex usura, aut illicito quæsit fuerint acquisita, & notæ sint personæ, quibus eorum fuerit de jure faciendâ restitutio (quia non dimittitur peccatum, nisi restituatur male ablatum) illa eisdem personis omnino restituantur; personis verò non extantibus prædictis, quia bona ipsa essent per manus Ecclesiæ in pios usus convertenda, bona hujusmodi eisdem Judæis, & aliis Infidelibus, in favorem suscepti Baptismatis, tanquam in pium usum liberè concedimus, eaque apud ipsos sic conversos Judæos, & alios Infideles, remanere decernimus. Interdicentes sub divini anathematis pœnâ, quibusvis tam Ecclesiasticis, quàm secularibus personis, ne ullam super bonis hujusmodi quovis quæsito colore molestiam inferant, aut inferri patiantur; sed magnum se fecisse lucrum existiment, dum tales Christo lucrati fuerint.

§. 5. Et quoniam, ut scriptum est, qui habuerit substantiam mundi hujus, & viderit fratrem suum necessitatem habere, & clauerit viscera sua ab eo, quomodo charitas Dei manet in ipso? si ipsi conversionis tempore inopes, aut indigentes fuerint, omnes tam Ecclesiasticos, quàm Sæculares, per viscera misericordiæ Dei nostri exhortamur, ut ipsis Conversis manus porrigant adjutrices: ipsi quoque Diocesani non solum Christianos ad subveniendum ipsis exhortentur, sed etiam tam de redditibus Ecclesiarum, prout poterunt, quàm de his, quæ ad pauperum usum per ipsos convertendos devolvuntur, hujusmodi Neophytos sustentare non negligant, ipsosque à detractioni-

Ob id Summi Pontifices plura privilegia in Neophytos contulerunt.

Tenor Constitutionis factæ Pauli III.

Retentionem bonorum concedit Infidelibus, ac Judæis conversis, filiisque familias legitimam.

Bona illicitè acquisita personis, quæ notæ sunt restituenda: aliis applicentur ipsis Conversis.

Hortatur Christi Fideles, ut Neophytis opem ferant.

Privilegia Civilitatis concedit

bus, & contumeliis paterna affectione defendant. §. 6. Et quoniam per gratiam Baptismi Civis Sanctorum, & domestici Dei efficiuntur, longèque dignius existit regnare spiritu, quàm nasci carne, eadem Constitutione statuimus, ut Civitatum, & locorum, in quibus sancto Baptismate pro tempore regenerabuntur, verè Cives sint, & privilegiis, ac libertatibus, & immunitatibus, quæ alii ratione nativitatis, & originis dumtaxat consequuntur, gaudeant.

Instruendi sunt in articulis Fidei, ac ritibus Ecclesie.

§. 7. Curent insuper Sacerdotes baptizantes, & alii de sacro fonte eos suscipientes, tam ante baptismum, quàm post, illos in articulis Fidei, ac legis novæ præceptis, Catholicæque Ecclesie ritibus diligenter instruere, & tam ipsi, quàm Diocesani operam dent, ne cum aliis Judæis, seu Infidelibus, saltem per longum tempus, convertentur, ne, sicut quandoque contingit, ab infirmitate curatis modica occasio ad pristinam damnationem recidivam efficiat.

Curandum ab Episcopis; ut matrimonia contrahant cum originariis Christianis.

§. 8. Et quoniam experientia teste comperit est mutam ipsorum Neophytorum inter se conversationem, ipsos in Fide nostrâ fragiliores reddere, ac saluti ipsorum plurimum officere, hortamur locorum Ordinarios, ut quantum pro incremento Fidei viderint expedire, curent, & studeant Neophytos ipsos cum originariis Christianis matrimonio copulare.

Ut abstineant omnino à ritibus antiquæ Sectæ.

§. 9. Et prohibeant eisdem sub gravibus pœnis, ne mortuos more Judæorum sepeliant, aut Sabbata, aliasque solemnitates, & antiquæ sectæ ritus quoquo modo observent, sed & Ecclesias, & prædicationes, prout alii Catholici, frequentent, & in omnibus Christianorum moribus se conformes reddant.

Contravenientes quo ad prædicta, denuncientur, & puniantur.

§. 10. Contemptores autem prædictorum, per Sacerdotes, in quorum Parochiis degent, aut alios ad quos de jure, vel antiquâ consuetudine de talibus inquirere spectat, aut etiam per alios quoscunque, Diocesani, seu Inquisitoribus hæreticæ pravitate deferant, & invocato, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, per eos taliter puniantur, quod aliis transeat in exemplum. Et insuper de his omnibus, in provincialibus, & synodalibus Conciliis diligens fiat inquisitio, & tam circa Episcopos, & Sacerdotes in præmissis negligentes, quàm ipsos Neophytos, & Infideles prædictos contemptores, opportunum adhibeatur remedium.

Pœna contra defensores Neophytorum in observantia prædictorum rituum, & eisdem Neophytos.

§. 11. Si quis autem cujuscumque gradus, vel præminentie fuerit, hujusmodi Neophytos, ne observationem ritus Christiani, & aliorum præmissorum complectantur, foverit, aut defenderit, pœnas contra Fautores Hæreticorum promulgatas, ipso facto incurrat; Neophyti verò, si se corrigere post monitionem canonicam neglexerint, & ad vomitum judaizantes redire comperti sint, contra eos tanquam perfidos hæreticos, per Ordinarios locorum secundum Sacrorum Canonum instituta procedatur.

Derogatio contrario-rium.

§. 12. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis privilegiis, indultis, & literis etiam Apostolicis, seu etiam Regiis, vel Imperialibus eisdem Judæis, vel Infidelibus quomodolibet concessis, quæ quatenus in detrimentum Catholicæ fidei, aut nominis Christiani, seu aliquorum ex præmissis, quomodolibet vergant, & ad effectum præsentium, cassamus, & irritamus, ac cassa, & irrita esse decernimus, aliis decretis, & constitutionibus Apostolicis, quæ super præmissis sunt condita, in suo robore duraturis.

Decretum annuæ publicationis.

§. 13. Et, ut hujusmodi sanctæ Constitutionis juris memoria habeatur, & ne quisquam ipsius ignorantiam prætereunda possit, illam per singulas Cathedralis, & Collegiatis Ecclesias, aliasque pia loca, in quibus uberior erit Fidelium concursus; semel

in anno ad minus infra divina publicari volumus, & decernimus.

§. 14. Et quia difficile foret præsentibus ad singula quaque loca deferre, volumus, & etiam declaramus, quod earundem præsentium transumptis, seu copiis, etiam impressis, & manu alicujus Notarij publici subscriptis, ac sigillo alicujus Prælati munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, ubicunque forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 15. Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 21. Martii millesimo quingentesimo quadragesimo secundo, Pontificatus nostri anno octavo.

§. 16. Nos igitur, ne tam salubris Constitutionis memoria temporis diuturnitate deficiat, & observantia neglectu cujuspiam obsolescat, aut etiam Fidei hostium dolo notitia converti volentibus supprimatur, de nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, & Dilectorum filiorum Romanæ Curie Prælatorum, quibus hujusmodi negotium commissimus expendendum, consilio, atque etiam motu proprio, ex certâ scientiâ, ac maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine eandem præfinitam Constitutionem, omniaque, & singula in eâ contenta tenore præsentium confirmamus, approbamus, & innovamus, eamque ab omnibus, ad quos pertinet, inviolabiliter observari perpetuis futuris temporibus debere statuimus, & mandamus.

§. 17. Simulque, ad omnis dubitationis umbram penitus removendam, eadem à memorato Paulo Prædecessore statuta clariùs explicantes, & quatenus opus sit, etiam ampliùs extendentes, bona quælibet adventitia, quocumque modo talia censentur, ad filios familias Christianam Religionem profitentes, utpote à patria potestatis jugo, quo parentibus infidelibus subdebantur, sacri Baptismatis beneficio prorsus exemptos, pleno jure spectare, neque super illis usufructum, aut aliud quodcumque jus præfatis parentibus, quamdiu in infidelitate permanerint, ullo modo competere; è contra verò parentes ipsos aliosque quoscunque, qui Conversis, eorumque descendentibus aliàs alimenta, seu Dotem prestare quocunque titulo, etiam in subsidium tenerentur, ad eadem alimenta, seu Dotem illis subministranda pariter teneri, & obligatos esse post conversionem eorum, similiter tenore præsentium declaramus, atque etiam ex integro statuimus, decernimus, & mandamus.

§. 18. Et quoniam Infidelium, ac præ cæteris Judæorum, malitiam eo usque in odium Christiani nominis processisse pluries comperit est, ut bona sua occultando, seu in alios transferendo, vel aliàs de illis inter vivos, vel etiam in ultimâ voluntate disponendo, Filios, aliosque Consanguineos ad Christi Fidem convertos eorumdem bonorum successione, ad quam ab intestato legitime admittendi fuissent, aut etiam spe successione ejusdem fraudare tentaverint; Idcirco Nos, rec. mem. Gregorii PP. XIII. Prædecessoris nostri, qui per suas quasdam sub annulo Piscatoris die 13. Septembris 1581. Pontificatus sui anno decimo datas literas hujusmodi malo, utpote in Christianæ Fidei detrimentum cedenti, occurrendum merito censuit, vestigiis inhxerentes, Judæos quoscunque, sicut & alios Infideles, bona sua, & jura quæcumque in præjudicium filiorum, aut aliorum Consanguineorum, qui aliàs ipsis ab intestato decedentibus successuri essent, & Christianam susceperint Religionem, quocunque modo alienare, seu occultare, vel diminuerè inter vivos, aut in quâlibet ultimâ voluntate non posse; sed potius eadem bona, & jura quæcumque (traditâ statim post Baptismum legitimâ quibuscumque aliàs post obi-

Fides habenda transumptis.

Data Constitutionis Pauline.

Continuatio Constitutionis san. mem. Clem. XI.

Confirmat præfinitam.

Illius dispositionem extendit etiam ad bona adventitia filiorum familias, necnon præstationem dotis, & alimentorum.

Juxta Constitutionem s. me. Gregorii XIII. dat. die 13. Septembris 1581. prohibet, ne Infideles, ac Judæi occultent, vel quocunque modo distrahant bona in fraudem filiorum convertorum additis nonnullis provisionibus.

tum competeret eorundem (integrè conservare teneri, & obligatos esse; tamque ipsos, quam alios bonorum eorundem detentores, vel occupatos ad illa, seu eorum rationes, quoties opus fuerit, exhibenda, & de eisdem Inventarium legitime faciendum, & de utendo, & fruendo arbitrio boni viri cavendum, opportunis juris, & facti remediis compelli posse; atque in eorum bonis, & juribus, si in infidelitate decesserint, ipsorum Filios, seu alios quoscunque Consanguineos, ut præfertur, Christianos eodem profus modo, & jure, nullà etiam obstantè ingratitudinis, aut alià quantumvis legitimà exheredationis causà, quam, ob suscepti postea Baptismi venerationem, sublatam profus esse volumus, succedere debere, ac si iidem Judæi, seu alii Infideles, nullum fecissent, aut ordinasset testamentum, vel aliam ultimam voluntatem; omnesque, & singulas bonorum, & jûrium, sive inter vivos, sive in ultimà voluntate, alienationes, distractiones, aut alias dispositiones prædictas in hujus nostræ Constitutionis fraudem, & in odium Christianæ Fidei factas, seu potius attemptatas censerè, ac nullius propterea roboris, & momenti esse, motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, tenore præsentium, sancimus, decernimus, & ordinamus.

§. 19. Cæterum ne dum providâ sollicitudine temporalia Conversis ad Fidem commoda comparatus, spirituale animarum lucrum negligere videamur in Convertendis; quemadmodum Infideles cæteros, qui longè sunt, sacris Missionibus institutis, Evangelicâ prædicatione instruere non cessamus; ita de Judæis etiam; qui magno numero inter Christianos vivunt, & nostris quodammodo oculis obversantur, æternâ salutè procurandâ præcipuè cogitamus. Tristitia enim Nobis magna est (sidenter cum Apostolo dicimus,) & continuus dolor cordi nostro, dum paterni amoris visceribus miseremur Israeliticam gentem, olim Deo amabilem populum, quem elegit Dominus in hæreditatem suâ, & custodivit quasi pupillam oculi sui; nunc autem (postquam Judaica in summum sceleris erumpente perfidiâ, verè iratus est furore Dominus in Populum suum, & usque in finem abominatus est hæreditatem suam) velut gregem sine Pastore dispersum per invia quæque, & iniquosa miserè divagantem, ac verbi Dei, quod illi unicum superest, salutari pabulo destitutum, solo scilicet literæ, quæ occidit, à Judæis cortice degustato, spiritu verò, qui vivificat, ab animalibus hominibus non percepto.

§. 20. Propterea ad eosdem Judæos in Sanctæ Fidei veritate salubriter erudiendos, & trahendos ad Christum, ea omnia, & singula, quæ de sacris lectionibus, seu sermonibus per singulas hebdomadas ad ipsos, ubicunque eorum Synagoga fuerint, habendis memoratus Gregorius Prædecessor noster in aliis suis Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octogesimo quarto Kalendis Septembris, Pontificatus sui anno tertiodicesimo editis Apostolicis literis, quarum tenorem pro expresso in præsentibus haberi volumus, sapienter constituta sunt, ab omnibus, ad quos pertinet, inviolatè servari, & sicuti in desuetudinem abierunt, in usum revocari præcipimus, & mandamus; Concionatores omnes, qui ad id munus electi fuerint, specialiter admonentes, iisque etiam in nomine Domini districtius injungentes, ut memoratos Judæos non injuriis, contumeliis, aut nimia verborum asperitate, quibus in Judaicâ magis perfidiâ obfirmarentur, sed charitate potius, & mansuetudine, quàm mitis nos, & humilis corde Christus edocuit, velut oves errantes ad Sanctæ Ecclesiæ causas suaviter allicere,

& patefacta ex veterum potissimum, quas venerantur, Scripturarum oraculis, Christianæ veritatis luce, velamen ab oculis eorum detrahere omni studio satagant, ut ex Judaicâ pravitate tenebris, quibus obcurati sunt oculi eorum, ne videant, Dei Omnipotentis operante virtute, liberentur.

§. 21. Postremò Judæos omnes, cæterosque Infideles quoscunque, qui ad Baptismi gratiam, Deo donante, pervenerint, omnibus Ecclesiarum Prælati, ac secularibus etiam Principibus per misericordiæ Dei nostri viscera commendamus, ut eos patrocinio foveant; autoritate adjuvent, potentiâ tueantur, neque ab aliis, præsertim verò à Judæis, aut quibusvis Infidelibus ullâ in re indebitè vexari patiantur; Universosque ubique Terrarum Christifideles in Unigeniti Filii Dei, & Salvatoris nostri Jesu Christi, cujus vice fungimur, nomine hortamur; & obsecramus, ne venientes ex Infidelitate, præsertim pauperes, despiciant, aut aversentur; sed potius novellâ hujusmodi Ecclesiæ germîna officiis, ac beneficiis, prout quisque poterit, excolere, & irrigare non desint, atque, ut veros in Christo fratres, ac domesticos Fidei effectos benignè excipiant, in necessitatibus sublevent, & omni demum Christianæ charitatis genere prosequantur; ut de suscepto Sanctæ Fidei proposito gaudium ipsorum sit plenum, & exultatio, iis verò, qui foris sunt, & adhuc infidelitatis caligine detinentur, ad ejusdem Sanctæ Matri Ecclesiæ gremium properandi desiderium excitetur.

§. 22. Decernentes casleri præsentis literas, etiam ex eo, quod quicunque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes eisdem non consenserint, aut vocati, seu auditi non fuerint, aliâque quavis de causâ, quantumvis legitimâ, & in corpore juris clausa, de ullo subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocunque defectu notari, impugnari, vel in controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci nullatenus posse, sed semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & ab iis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari; Sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis autoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & autoritate ubique judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, quicquid secus super omnibus, & singulis præmissis, vel circa eâ quocunque quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 23. Non obstantibus de jure quæsito non tollendo, ac cæteris nostris, & Cancellariæ regularis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, necnon aliis quibuslibet, etiam Juramento, Confirmatione Apostolicâ, aut aliâ quavis firmitate roboratis, statutis, consuetudinibus etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, indultis, & literis, etiam Apostolicis, seu etiam Regiis, & Imperialibus eisdem Judæis, vel Infidelibus quibuslibet singulis, aut eorum Universitatibus quomodolibet, & ex quibusvis causis, etiam publicis, gravissimis, & urgentissimis, atque etiam titulo oneroso, & vim contractus hinc inde obligatorii inducente concessis, quæ quatenus in detrimentum Catholicæ Fidei, quam humanis quibusque rationibus quicunque debet præferre Christianus, quomodolibet vergant, & ad effectum dumtaxat præsentium cassamus, & irritamus ac cassa, & irrita esse decernimus, aliisque omnibus sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis quomodolibet in contrarium præmissorum editis,

Ecclesiarum Prælati, ac Sæcularibus Principibus, omnibusque Christiani ielibus Neophytos commendat.

Decretâ roborantia cum clausula sublata, & irritante.

Dérogatio contrariorum.

Præcipuum illum exprimit pro Juratorum confessione.

Aliam Constitutionem sancti Gregorii XIII. sub die prima Septembris 1584. quoad condiciones ad Hebræos habendas innovat.

Concionatoribus injungit, ut in concionibus benigne agant.

confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio faciendâ, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, & servatis respectiva habentes, illis aliis in suo robore permanens, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Decretum
annua publi-
cationis.

§. 23. Ut autem eadem præsentis literæ omnibus innotescant, quibuscunque locorum Ordinariis, in quorum Diocæsis aliqua Judæorum Synagoga, aut notabilis aliorum Infidelium numerus reperitur, injungimus, & mandamus, ut ea omnia, quæ à Nobis, ut præfertur, constituta, & ordinata sunt, ad eorundem Judæorum, aliorumve Infidelium notitiam quotannis semel, seu pluries, & eo modo, qui iisdem Ordinariis opportunior visus fuerit, sermone vernaculo deduci faciant, & in memoriam revocati; atque ut nemo profusus earundem literarum ignorantiam allegare valeat, volumus, ut illa, seu earum exemplum ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, ac præfata Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque Generalis Innocentianæ, necnon in acie Campi Floræ de eadem Urbe per aliquem ex Curforibus nostris, prout moris est, publicentur, & affigantur; quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos perinde afficiant, ac si illis personaliter intimatæ fuissent.

Affixio in
Urbe vim
habeat per-
sonalis inti-
mationis.

§. 24. Quodque illarum transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem profusus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides h. ben-
da Trantum-
pris.

§. 25. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ confirmationis, approbationis, innovationis, declarationis, extensionis, statutorum, decretorum, mandatorum, sanctionis, ordinationis, præceptorum, admonitionis, commendationis, irritationis, cassationis, derogationis, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quarto. Quinto Idus Martii, Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Sanctio pœ-
nalis.

J. Card. Prodaturus.

F. Oliverius.

Visa de Curia C. A. Fabronus.
Philippus Porta.

Loco ✠ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo quarto. Indictione XII. die verò undecima Martii, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papa XI. anno quarto supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curia Generalis Innocentianæ, in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Sebastianum Vasellum SS. D. N. PP. Curforem.

Pro D. Magistro Curforum Thomas Orlandus Curfor.,

CONCESSIO

XIX.

Indulgentiæ plenariæ perpetuæ visitantibus Ecclesiæ Ordinis Servorum B. Mariæ Virginis Dominicâ tertiâ mensis Septembris.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Injunctæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut Cælestium munerum thesauros dispensationi nostræ à Domino creditos fideliter erogemus, cum id ad augendam Fidelium religionem, & animarum salutem speramus in Domino profuturum. Supplicationibus itaque Dilecti Filii Joannis Petri Bertazzoli Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Servorum B. Mariæ Virginis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis verè pœnitentibus, & confessis, ac sacrâ Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Conventuum dicti Ordinis, tam hæcenus erectis, quam impostum quandoque erigendis, & ubicumque locorum existentibus, Dominicâ tertiâ mensis Septembris à primis Vespertis usque ad occasum Solis Dominicæ hujusmodi, annis singulis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem profusus fides ubique locorum adhibeatur quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XI. Junii MDCCIV. Pontificatus nostri Anno Quarto.

F. Oliverius.

DEPUTATIO

ANNO
1705.

XX.

R. P. D. Vicegerentis pro tempore in Judicem privativum quarumcumque causarum civilium, criminalium, & mixtarum Domus Cathecumenorum Urbis, locorumque piorum illi annexorum, necnon Cathecumenorum, & Neophytorum, eorumque liberorum cum derogatione quibuscumque contrariis.

Monignor Vescovo di Veroli nostro Vicegerente.

Escondoci stato rappresentato, per parte della Casa de Carcumeni di Roma, Chiesa della Madonna de Monti, luoghi Pii ad essa annessi, e Neofiti, che li nostri Predecessori considerando, che detta Casa, e Luoghi pii, come eretti, e fondati nella Città Capitale del Christianesimo per propagare la nostra Santa Fede, e li Neofiti, come germogli novelli, e persone, che dalle loro tenebre sono venute alla luce del Santo Vangelo, erano degni d'una singular protezione della Chiesa Romana, tra gl' altri molti privilegii à loro concessi havevano con loro lettere in forma di Bre-

Exordium.

Cathecumeni, & Neophyti olim suberant Cardinali Protectori.